

RDEČI PRAPOR

Glasilo ljublj. oblasne organizacije Socijalistične stranke Jugoslavije (SSJ).

Izida vsak terek. — Uredništvo in uprava: Ljubljana, Wolfova ulica št. 12, (Tiskarna Mako Hrovatin).
Oglaš po dogovoru. — Deplice frankirajte in podpisajte, sicer jih ne priobčimo. Rekopisov ne

avna lice
ižnice
u b l
ost

sečno 4 Din, četrtletno 12 Din, letno 48 Din.
Reklamacije poštne proste.

ŠTEV. 7. — Leto I.

LJUBLJANA, dne 10. aprila 1923.

Posamezna številka 1 Din.

Desničarji, levčarji, socijalisti, komunisti.

Moderno delavsko-razredno politično gibanje je nastalo na osnovi znanstvenih narodno-gospodarskih naukov Karla Marksa.

Karl Marks je bil predvsem znanstvenik in ne politik. Njegov »Kapital« vsebuje temeljne nauke socializma kot znanstvenega svetovnega nazora.

In tiste politične stranke, ki so svoje programe sezidale na teh socijalističnih naukih, imenujemo socijalistične (pa tudi komunistične) stranke.

Marksov kapital je ogromno delo v treh zvezkih z več tisoč stranmi, težko pisano in težko razumljivo ter je med publikacije prvega zvezka (l. 1867) in tretjega (11 let po Marksovi smrti l. 1894) pretekla dolga vrsta let; vendar pa predstavlja celo delo eno enoto.

In kljub temu je tudi pri Marksovih naukih mogoče spor o tem, kako je treba razlagati to in ono misel, posebno pa o tem, kakšni naj bodo zaključki iz Marksovih nauk za programe in taktiko političnih strank, ki hočejo temeljiti na socijalističnem svetovnem nazoru.

Taki spori — znanstveni in politični — so vedno obstojali, od prvih početkov modernega delavskega razrednega gibanja pa do danes, nikdar jih ni manjkalo. Najjasnejše so se pri tem seveda očitavale vsakokrat najbolj nasprotujoči si krili. In vedno so se našli znaki, da so označevali — v političnem življenju eno krilo za desno, drugega pa levo. Zato najdemo »desničarje« in »levčarje«, da rabimo ta izraz, v celi zgodovini modernega delavskega gibanja, v vsakem času pač pod drugim imenom.

Danes smo »desničarji« socijalisti, »levčarji« pa komunisti, tako pravijo.

Ti izrazi »desničarji« in »levčarji« se v meščanskem političnem žargonu po navadi razumejo tako, da je desno krilo bolj »konzervativno«, levo pa bolj »napredno«, pri nas pa se pravi, da je desnica (socijalisti) »revolucionarna«, levica (komunisti) pa »revolucionarna«.

To mišljenje je nekako utrjeno med našim delavstvom, zato je potrebno, da o »desničarstvu« in »levčarstvu« malo več spregovorimo.

Najprvo: znanost ne pozna niti desne, niti leve strani kakega nauka; tudi socializem kot znanost ne; in če je mogoče kak spor o socijalističnih znanstvenih naukih je vsako označevanje »desno«, »levo« za dve strani tega spora najmanj zelo neprimerno.

Priznamo pa, da je tak spor mogoč in da taki spori tudi obstojajo.

Trdimo pa, da ti znanstveni spori niso v bistveni zvezi z današnjim sporom med socijalisti in komunisti kot političnima strankama, čeprav se jih jemlje za vzrok političnemu razcepju delavstva na političnem polju.

Trdimo, da je teoretično-znanstvena osnova programa soc. in kom. strank ista, da torej temeljijo programi teh strank na istem znanstvenem socializmu; samo to, kake zaključke da izvajajo na oni strani socijalistične, na drugi pa komunistične stranke iz teh osnov in kaka je njihova taktika, v tem obstoje razlike.

Te razlike so velike in obe stranki sta si toliko nasprotujoče, da v svojem delu izključujeta druga drugo.

In te razlike so tudi čisto naravne. Nobena politična stranka ni sama na sebi namen. Ona je samo sredstvo, družabni faktor za doseg in ustvaritev svojega končnega cilja: pri delavsko-razrednih strankah, kakor so socijalistične in komunistične stranke, je ta cilj odprava razredne meščanske in ustvaritev brezrazredne socijalistične družbe. Delo stranke mora biti torej tako, da bo politična stranka nalogo, ki jo ima, izpolnjevala in tudi izvršila. Pot pa, po kateri bo stranka v izvrševanju te naloge šla, bo pa različna po času, kraju, po gospodarskih in drugih razmerah.

Ker pa v strankah ne delajo samo nezmožljivi, vsevedni in vsevideči ljudje, zato je tudi lahko mogoče, da gredo po zgrešenih potih.

Ali z drugimi besedami povedano: Socijalističen (marksističen) program še ne daje jamstva za to, da gre stranka po pravi poti za doseg svojega končnega cilja.

O tem pa se seveda da mnogo prepričati, katera pot je prava: ali pot, ki jo gre ruska komunistična stranka in z njo ostale komunistične stranke sveta, ki so sestavni del ruske komunistične stranke, ali pot, po kateri gredo socijalistične stranke.

Mi smo seveda mnenja, da je za nas naša socijalistična pot edino pravilna. Priznavamo možnost, da je za ruske razmere bila morda pot ruske komunistične stranke pravilna, ker so bile tam drugačne razmere, kot so pri nas ali v ostalem delu Evrope. O tem bo sodila zgodovina. Vemo pa, da naše izven-ruske komunistične stranke — ki slepo kopirajo ruski vzorec — greše in škodujejo razrednemu delavskemu političnemu gibanju. Zato smo prisiljeni pobijati njihovo metodo političnega dela.

S tem pa še davno ni rečeno, da smo »desničarji«, oni pa da so »levčarji«, kakor da bi mi bili za »miren« razvoj, oni pa, da so za »revolucijo«.

Mi vidimo, da so naši komunisti danes — sicer v besedah veliki revolucionarji, da so pa v dejanjih prav zelo za »miren« razvoj, kakor bi lahko naši komunisti videli, da smo tudi mi »revolucionarji«, če je položaj tak, da zahteva dejanj in da ta dejanja niso samo blefi in puči, ampak akcije, ki rode trajne uspehe.

Vsak socijalističen političen program je sam po sebi revolucionaren. Zato diktira tudi revolucionarno vzgojo organiziranih delavskih mas. Ta vzgoja mora biti pa stvarna, stvarjajoča, pozitivna; tako nalogo hoče in tudi vrši naša socijalistična stranka. Odklanjamo pa vsako demagogično, razdiralno in demoralizujočo »revolucionarno« vzgojo. Taka vzgoja ubija živo revolucionarno silo delavstva, ki doživlja z njo poraz za porazom, ter napravlja delavstvo politično indiferentno in breznačelno.

Komunisti prav radi očitajo socijalističnim strankam, da so pred vojno zanemarile svoje mase revolucionarno vzgajati. Če je ta očitek in v koliko je opravičen — pustimo v stran: gotovo nam je vojna in ruska revolucija dala nauk, ki ga ne smemo prezreti in iz katerega se moramo učiti in ta je: delaj, stvarjaj in stvarjaj in bodi vsak hip pripravljen

— na vse! Kajti ne vemo ne ure ne dneva, kedaj nas zgodovinski razvoj postavi pred kritični trenutek, v ka-

terem moraš pokazati, da si organizirani član revolucionarne socijalistične stranke!

Socializem zmaguje na Angleškem.

Socijalistično gibanje v Angliji je po vojni silno narastlo. »Labour Party« je pri zadnjih volitvah odnesla iz volilnega boja 144 mandatov. Angleški socijalisti so v parlamentu voditelji opozicije, naslanjajoč se na stranko, ki je v Angliji za konservativno najmočnejša. Angleški kapitalisti prav resno računajo z možnostjo, da bo dobila »Labour Party« v doglednem času večino v angleškem parlamentu. Vodstvo v stranki pripada Independent Labour Party, ki je baš 2. aprila obdržala svojo 31 letno konferenco. Ta grupa v celotni stranki ima najboljšo sodrugo v svojih vrstah, v parlamentu izmed 141 poslancev 32 in član te stranke s. Macdonald je voditelj, oficijelni predstavitelj opozicijske L. P. v angleškem parlamentu.

Razvoj socializma v Angliji, v deželi modernega kapitalističnega družabnega reda more navdajati svetovni proletarijat z zaupanjem.

V treh letih po vojni se je delavsko gibanje v Angliji silno dvignilo. Kapitalisti, ki so spoznali nevarnost delavskih strokovnih organizacij, so s svojimi napadi na delavske organizacije pred tridesetimi leti končno pognali angleško delavstvo tudi v politične organizacije in na parlamentarno pozornico.

Večina angleškega prebivalstva tvori industrijski proletarijat. Kmečkoga prebivalstva, ki bi tvoril rezervar, ki iz njega črpa reakcija svoje sile v vsaki državi, v Angliji ni. Proletarski razred ima odstranjeno največjo zapreko in odprto pot k cilju. Vera in cerkev sta izključena od vsakršnega vpliva. Demokracija, ki jamči svobodo gibanja in mišljenja, je danes v Angliji neprecenljiva pridobitev, ki jo je izbojevalo v zgodovinskem razvoju angleško prebivalstvo, je danes važno orožje v rokah angleškega proletarijata.

In le če imamo vse to pred očmi, si moremo raztolmačiti nastop L. P. v angleškem parlamentu 20. marca 1923. S. Philip Snowden je v imenu L. P. predložil resolucijo, ki naj bi jo parlament odobril:

Kapitalističnemu razredu se ni posrečilo, da bi naravne sile in produktivne energije primerno izkoristil in organiziral, da bi zagotovil življenjski obstoj širokim masam prebivalstva in ker je zmagalo spoznanje, da so vzroki v zasebni lastnini, kontroli in razdeljevanju produkcijskih sredstev, izjavlja parlament, da bo usmeril zakonodavstvo, da bo stopnjema zamenjalo kapitalistični sistem z novim gospodarskim in socialnim re-

dom, ki ima za podlago skupno lastnino, demokratično kontrolo in razdelitev proizvodnih sredstev, ker je to nujna potreba.

Pri utemeljevanju predložene resolucije je s. Snowden govoril: Ali ustvarja kapitalizem svet, ki je vredno v njem živeti? Ne in zopet ne! Kapitalistični sistem je osvojil industrijo in posledice? Poldrug milijon brezposelnih, najslabše mezdne prilike, posebno pri rudarjih in poljedelskih delavcih, nemogoče in ustvariti harmonijo med delavci in podjetniki, nezdrave stanovanjske razmere, izguba delovne sile vsled nezdravih življenjskih pogojev, ki v njih živi delavstvo, izkazuje izgubo 260.000 let na delu. Dejstvo je, da je 88% angleškega narodnega premoženja v rokah 2 in pol odstotkov ljudi in da izkazuje statistika pri vsakih šestih smrtnih slučajev pet, ki ne zapustijo vnašja!

Kapitalizem je odpravil princip proste konkurence s tem, da je upostavljal truste in čeprav so stroški v trustih manjši, pride ogromni dobiček le v korist posameznim akcijskarnjem Kapitalistični sistem je prehojna prikazen, ki danes nima več pravice do obstanka. Delavska stranka Anglije ne zahteva niti revolucije niti konfiskacije za odpravo kapitalizma; ali eno hoče brezpogojno, da se z svojitvijo predstojajoče resolucije začne s hitrim delom v naznačeni meri, odstranjajoč stopnjema in posebej zapreko za zapreko. Brezposelnost, obupne razmere v poljedelstvu, stanovanjska mizerija so prva etapa, ki zahteva, da poseže država z vso energijo in reši vprašanje z zakonodajo v označeni smeri.

Parlament je preložil razpravo na mesec april. Angleška buržuazija je vztrepetala in hladnokrvni Lloyd Georges je posvetil ob tej priliki angleški L. P. poseben članek v svojem listu, rekoč:

»Danes je v angleškem parlamentu stavljen predlog za odpravo zasebne lastnine. Poslanci, ki jih je izvolilo 4.250.000 volilcev, bodo glasovali zanj in če bo v nadaljnjih štirih letih L. P. združila v svojih vrstah nadaljnji poldrugmilijon volilcev, bo predlog postal zakon.«

Socializem zmaguje v Angliji, v deželi kapitalizma in proletarijat celega sveta ima uprte svoje oči v vrste svojih bojevnikov v Angliji.

In mi! Sodrugi, združujmo, organizirajmo, da zmagajo socijalizem i v Angliji i pri nas in na celem svetu! (Enakost).

Konferenca za ujedinenje v Celju.

Prvi zadovoljivi uspeh!

Kakor smo že v svoji zadnji številki poročali, je sklicala naša skupina za nedeljo 8. t. m. v Celje k Zamorecu konferenco zastopnikov vseh treh skupin SSJ v Sloveniji, to je naše skupine okrog R. P., Mariborske in Naprejeve skupine. Konferenca naj bi bila neobvezna, to se pravi: na konferenci naj bi se poskusilo najti sporazumno podlago za organi-

zatorično ujedinenje vseh treh skupin v Sloveniji. Tozadovni sporazum bi stopil v veljavo, kakor hitro bi vsi trije odgovorni odbori sklenili, da na sporazum pristanejo.

Naša skupina je predložila načrt predloga za sporazum, ki naj bi služil za podlago razprave.

Na konferenco smo povabili tudi glavni odbor in pa Strokovno komisijo v Sloveniji, ki je sicer zastopnica

eno-avtonomistično gledišče anahroni-
sem (nekaj starinskega), je misel o
amputaciji, v današnjem času razvite
industrije, trgovine in prometa, zlo-
čin proti ljudstvu in narodnem edin-
stvu... Mi socialisti smo nasprotni-
ki tako federalistično-avtonomistično
ureditve naše zemlje, kakor tudi am-
putacije našega narodnega telesa. Če
tudi pa smo nasprotniki federalisti-
čno-avtonomistične ureditve in če ne
odobravamo amputacije, to še ne
znači, da stojimo na stališču Vidov-
danske ustave. R. N. razpravljajo
nato o potrebi revizije te ustave in
končavajo članek: »Zdravilo za
ustavni boj torej ni federacija ali

amputacija, ampak demokratizacija
države in državnih institucij.

Delavske Novice. Glasilo Socija-
listične stranke delovnega ljudstva
Del. Novice so prenehale izhajati. Ta
dogodek je posledica razpada te
stranke, od katere so odpadli v fra-
zah »revolucionarni levčarji«, ki
ustanove baje svojo stranko in svoj
list. Ponovno smo povdarili, da nima-
mo zaupanja v »socialistični« pro-
gram te stranke. Dogodki so nam dali
prav. Tako končava vsak kompro-
misni poskus ustvarjati »enotno fron-
to« dveh načelno nasprotnoob-
skupnih.

protestom proti protizakonitim od-
redbam nameravanega pravilnika in
s protestom proti temu, ker še ni
ministrstvo za soc. politiko tudi celo
vrsto drugih pravilnikov izdalo, ki
so za izvedbo zakona o varstvu de-
lavcev potrebni (n. pr. glede higije-
nične ureditve podjetij, o varstvu
otrok in vajencev, delavskih legiti-
macijah itd.). Zastopniki delavcev
so tudi proti temu protestirali, ker
še niso izdani pravilniki za razna
druga gospodarska podjetja (n. pr.
promet, pomorstvo, državna gospo-
darska podjetja itd.). S tem je bila
anketa predčasno končana in se ni
nadaljevala.

Savez državnih uradnikov. Vsa
društva državnih uradnikov cele dr-
žave so ujedinjena v skupnem save-
zu v Beogradu. Pa se ne razumejo
med seboj. Zanesli so v svoja stro-
kovna društva politiko in zato je pri-
šlo do ostrih sporov med federalisti-
čnim društvom iz Zagreba, avtono-
mističnim iz Ljubljane in centralisti-
čnim iz Beograda. Tako bodo ti spori
zlomili še to skromno moč, ki jo je
imel savez. Zakaj se tudi izstradano
državno uradništvo razredno ne or-
ganizira, ampak je privesek vladajo-
čih buržuaznih strank?

Kongres madžarskih sindikatov.
Madžarske strokovne organizacije so
imele 25., 26. in 27. marca kongres
v Pešti. Kongresu je prisostvovalo
214 delegatov, ki so zastopali 202.956
članov. Madžarsko strokovno oibanje
je začelo l. 1893 in je štelo pred voj-
sko l. 1913 107.488 članov. Med voj-
sko se je članstvo zmanjšalo, za časa
Bela Kunove sovjetske republike
(l. 1918) pa je naraslo na 721.487
članov! Potem je l. 1919 padlo na 212
tisoč, l. 1920 in 1921 na 152 tisoč, do-
kler se v zadnjem letu zopet ni po-
vzdignilo. — Zanimivo je, kar pravi
poročilo osrednjega strokovnega od-
bora o strokovnem pokretu za časa
sovjetrov. Takrat so strokovne orga-
nizacije silno narastle, vendar so v
nje prišli vsi mogoči ljudje, samo ne
razredno zavedne mase. Zato politika
teh mas tudi ni bila razredna. Kakš-
ni razredno nezavedni ljudje so bili v
teh organizacijah se vidi n. pr. iz
sledenega primera: organizacija jav-
nih uslužbencev je štela za časa sov-
jetov 80.000 članov, občinskih usluž-
bencev čez 30.000 članov; po zlomu
sovjetrov pa ni niti en član ostal v teh
organizacijah! — Iz povedanega se
vidi, da niso povsod isti pogoji za
enake metode razredno-političnih de-
lavskih strank!

Iz stranke.

VSE ORGANIZACIJE opozarjamo
na sklep celjske konference, da se
vrši njeedinjevalni kongres za Slove-
nijo do junija t. l. Na tem kongresu
bodo imele glas in sedel le tiste kra-
jevne organizacije, ki so za zadnje
tri mesece pred kongresom obraču-
nale. Na to opozarjamo vse organiza-
cije, ki so v zadnjih tednih prekinile
obračunavati pokrajinskem tajništvu
(Naprejevi skupini), ki pa tudi nam
niso obračunale. Če se hočejo udele-
žiti kongresa, morajo takoj poslati
obračun za zaostale mesece na tajni-
štvo naše obl. organizacije, Ljublja-
na, Wolfova ulica 12. tiskarna Hro-
vatin.

Poslnih položnic čekovnega urada
zadnji številki R. P. nismo priložili,
ker jih nismo pravočasno dobili. Za-
to jih prilagamo današnji številki in
prosimo vse tiste, ki so poslali do-
slej naročnino samo za marec, da jo
obnove tudi za april, tiste pa, ki pa
naročnine sploh še niso poslali, pa

vendar prejemajo R. P., prosimo, da
plačajo naročnino za marec nazaj in
vsaj za april naprej. R. P. stane me-
sečno samo 4 Din. Kdor je za ujedi-
njevalno delo med slov. proletarija-
tom mora biti naročnik R. P.!

Kraj. pol. org. SSJ v Zagorju je
na svojem rednem občnem zboru
dne 1. aprila 1923 z vsemi proti trem
glasovom navzočih sklenila pristopiti
naši oblastni organizaciji in ji je že
čas od 1. I. 1923 do 31. III. 1923 tudi
obračunala.

Glavni odbor SSJ v Beogradu je
za celo stranko izdal enotne članske
karte in znamke za prispevke. Od
1. maja so nove znamke obvezne za
vse organizacije, istotako tudi član-
ske karte, kadar se dosedanje pora-
bijo. Naznanjamo vsem organizaci-
jam in posameznim članom, da smo
že pisali v Beograd po te nove tisko-
vine, ki jih potem takoj odpošljemo
organizacijam in članom, ki so včlan-
jeni pri naši oblastni organizaciji.

Strokovno gibanje.

Anketa. (Nadaljevanje.)

Pri razpravi o načrtu pravilnika o
ureditvi odpiranja in zapiranja tr-
govskih in obrtnih podjetij, niso za-
stopniki poslodavcev najprvo hoteli,
da se te razprave udeležijo, češ da
jedenaka ureditev tega vprašanja ni
v zakonu utemeljena. Ker pa je ho-
telo ministerstvo anketo celo brez
poslodavcev nadaljevati, so poslo-
davci konečno vendar izdelali svoje
pripombe. Delavski zastopniki so v
glavnem zahtevali tako ureditev tega
vprašanja, da bi bili obrati odprti
od 8. ure zjutraj do 6. ure popoldan.
Z ozirom na krajevne prilike, letni
čas itd., naj bi se dovolila tolika
sprememba glede zapiranja in odpi-
ranja, da bi opoldanski odmor tra-
jal 2 uri in nepretrgani nočni odmor
najmanj 12 ur. Poslodavci, ki ni-
so hoteli pristati sploh na nikako to-
zadevno ureditev, so vendar zahte-
vali razne izjeme za posamezne dni,
za posamezne vrste podjetij itd. Gle-
de nedeljskega počitka je prišlo tu-
di do ostrih nasprotij. Zastopniki de-
lavcev so zahtevali popolen nedelj-
ski počitek, poslodavci pa celo vrsto
izjem. V to razpravo so se umešali
še zastopniki ministerstva ver, ki so
zahtevali n. pr. za Bosno, da se trgo-
vine ob nedeljah ne zapirajo, češ,
ker je nedelja krščanski, petek
turški in sobota židovski praznik,

pač pa naj se ob torkih zapirajo!
Glede zapiranja trgovin na cerkvene
praznike so zastopniki tega ministere-
stva zahtevali n. pr. za katolike za-
piranje ob 12 raznih praznikih; sli-
čne stvari so zahtevali seveda tudi
pravoslavni, muslimani, židje, refor-
mistični itd.

Do posebno živahne razprave
je prišlo pri načrtu pravilnika
o delavskih in nameščenskih zaupni-
kih. Po načrtu bi smeli biti zaupniki
samo oni, ki so neoporečni in ki »se
ne prizaavajo k načelom o nasilni
spremembi obstoječega društvenega
reda! Ti zaupniki naj bi imeli v
smislu načrta nalogo, da v jednaki
meri ščitijo koristi poslodavcev in
delavcev; imeli naj bi dolžnost, da se
pokore vsem ukazom inšpektorjev
dela, ne bi se smeli udeleževati
štrajkov v podjetju, kjer so zaposle-
ni; morali bi na svoje seje klicati tudi
poslodavce, inšpektorji dela bi jih
mogli odstavljati od njihovih mest
itd. Zaradi takih določb načrta niso
zastopniki delavcev niti hoteli začeti
o tem načrtu razpravljati, dokler ne
bi ministerstvo take odredbe iz na-
črta črtalo. Ker je zastopnik mini-
strstva izjavil, da nima pravice te
določbe črtati, so zastopniki delav-
cev odrekli svojo nadaljno udeležbo
pri anketi. Podali so tozadevno pis-
meno izjavo in so zapustili anketo s

Gospodarstvo.

Vrednost dinarja. Dinar je prete-
kli teden na svoji vrednosti nekaj iz-
gubil. Padel je od 5 in pol zlatih
kron (švic. fr.) na 5.40. Očividno je ta
padeč v zvezi z zamotano notranjo
politično situacijo.

Južna železnica. V preteklem me-
secu se je vršila v Rimu konferenca
o tem ali naj se proge Južne želez-
nice, ki tečejo po Italiji, Jugoslaviji,
Avstriji in Madžarski poddržavijo ali
ne. Konferenca je sklenila, da ostane
obratovanje Južne železnice v rokah
privatnega podjetja.

Cena goveji živini se je v Slove-
niji v zadnjih dneh zopet povišala in
to od decembra l. l. skoro še za en-
krat toliko. Na Hrvaškem pa cene ži-
vine padajo! Iz Slovenije se preveč
živine izvažajo, to je najbrže vzrok na-
raščanju cen; poleg tega pa se obeta
dobra letina in zato ni toliko živine
na prodaj.

Atera Hacker & Kraus. Svoj čas
je v Tratu skrahirala velika firma
Hacker & Kraus, ki je v zvezi z raz-
nimi zagrebškimi žituti (krščeni in
nekrščeni) špekulirala z dinarjem.
Sedaj je ministrstvo financ krivce
kaznovalo z denarnimi globami do
300.000 dinarjev. To je vsel! Ali ni-
mamo zakona o zaščiti države proti

takim protidržavnim elementom?
Buržuazija ima pač dve pravici: eno
za bogataša, drugo za reveža. Pra-
vijo, da so ti zagrebški spekulanti
denarno podpirali Radičev pokret.

Nekaj »gospodarske« politike. Svoj
čas je ministrstvo pravde kot sekve-
stracijska oblast sklenilo, da prod-
dve sladkorni tovarni v Beogradu. V
tovarni je bilo takrat okroglo 100 va-
genov sladkorja po ceni 16.50 Din. Za-
radi prodaje tovarne je upravni od-
bor sklenil prodati ta sladkor, ki so
ga banke in trgovci kupili in pri tem
zaslužili okroglih 7 milijonov dinar-
jev. Ta čas je bilo v sladkičnih zdru-
ženih sladkornih tovarnih okroglo 2000
vagonov sladkorja. Ker so se te to-
varne znebile konkurence vod sekve-
strom stoječe tovarne v Beogradu, ki
je z nižjimi cenami vendar dviganje
cen malo zadrževala, so združene to-
varne takoj šle brez vzroka s ceno
na 22 dinarjev in v zadnjem času ce-
lo na več navzgor. Pri tem bodo fa-
brike zaslužile 140 milijonov dinar-
jev, to je toliko, da bodo za ta denar
obe Beogradske fabriki sladkorja mo-
gle kupiti. Tako bodo dobile te to-
varne zastoj, po vrh pa se bodo še
konkurence znebile!

NAKUPOVALNA ZADRUGA

F. Z. Z. O. Z.

V LJUBLJANI, Dunajska cesta šte. 33 („Balkan“)

ZVOZ

Deželni pridelki, žito, mlevski izdelki vseh vrst. — Kolonijalno
špecerijsko blago, mast in slanina, ter razni mesni izdelki.

Telefon šte. 336.

Brzojavni naziv: Nakupovalna Ljubljana.

Čekovni račun šte. 10.473.

ZVOZ

